

Зимня пісенька (1892)

Глібов Леонід Іванович

Діти наші, квітоньки,
Хлопчики і дівоньки!
Нум гуртом співають;
Ви тягніть тонесенько,
Буду я товстесенько
Окселентувать:
«Зимонько-снігурочко,
Наша білогрудочко,
Не верти хвостом,
А труси тихесенько,
Рівненько, гладесенько
Срібненьким сніжком.
Ми повибігаємо,
Снігу накачаємо
Купу за садком;
Бабу здоровенную,
Уночі страшенную,
Зліпимо гуртом.
Зробим очі чорнії,
Рот і ніс червонії —
Буде, як мара.
День і ніч стоятиме,
Вовка проганятиме
Від свого двора.
Зимонько-снігурочко,
Просимо, голубочко,
Щоб мороз стояв,
Бабу товстобокою,
Відьму вирлоокою,
Пильно доглядав.
Гляне ясне сонечко
В весняне віконечко,
Бабу припече;
Де й мороз той дінеться,
Геть від баби кинеться,
З ляку утече!
Баба буде плакати,
Будуть сльози капати,
Знівечать кожух;
Голова покотиться,
Баба заколотиться
І в калюжу — бух!
Висохне водиченька,

Виросте травиченька,
Розцвіте садок,—
Ми тоді весняночку,
Любую паняночку,
Приберем в вінок.
Подаруєм квіточку,
Із васильків скрипочку —
Грай, серденько, грай!
Звесели і воленьку,
І трудящу доленьку,
І весь рідний край».

[1892]

Постійна адреса: http://ukrlit.org/hlibov_leonid_ivanovych/zymnia_pisenka